

Ք Ղ Ջ Ո Ւ Մ

Մե՛ր զաւակը, չար զաւակը,
— Զըլլայ որ մարդ իմանայ, —
Կ'ուզեն ելմէ կատուիմ ծագը
Հորը մետէ ածխմայ:

Ամսիշապէս վար վազեցինք
Շտապելով մեր քայլեր,
Դոյլ իշուցինք, մարդ իշուցինք,
Բայց ի՞նչ օգուտ, շատ ուշ էր:

Ժզճզալով քիչ մը ատեն
Խեղդուեցաւ չարաչար,
Ամէ՛ծք ամջուշտ տալով սրտէմ
Մեր ամառակ տղուն չար:

Դուրս համեցինք չորէմ շուտով
Ամշումէ դիտել խեղճիմ.
Վազեց մայրը միայնելով
Լիզեց որ կենաք տայ ծագին:

Բացատրութիւն պահանջեցինք
Մեր զաւակէմ ամզգամ.
Ի՞նչ պատասխան իրմէ առինք:
Ո՛հ, ըսելու կ'ամենամ:

Նախ ուրացաւ իր այս յանցանք.
Ցայտմի կերպով սուտ խօսեց.
Երբ տեսաւ թէ չի խաբուեցանք,
Եղբօր վրայ զայն ձգեց:

Կար ստութիւն այս գործին տակ,
Ջրալարտութիւն, չարութիւն,
Ուրիշ մեղքեր տեսակ տեսակ,
Որոնց մեծն էր մասնութիւն:

Աս տեսնելով շատ ցաւեցայ,
— Դժուար բամ է հայր ըլլալ. —
Համդարտօրէմ ես խօսեցայ,
Օգուտ կ'ըմէ՛ր բարկամալ:

«Տղաս, ըսի ի՞նչ պիտ' ըմես,
«Մեղքերու մէջ ես թաղուած:

«Թէ շիտակը չի զրուցես,
«Ըսել է չես զղջացած»:

Մէկիկ մէկիկ իր յանցանքներ
Բացատրեցի, թուեցի.
Երբ տեսայ թէ խղճիմ հետ էր,
Քովէմ առի քայլեցի:

Ջատրոդ ժամ մը դեռ չէր անցեր,
Պարտէզէմ տուն մտնելով
Սամդուխմեղէմ երբ վեր կ'ելմէր
Ցամցաւորի քայլերով:

«Հայրիկ, ըսաւ, ծնեքդ պազմեմ,
«Կու տամ ինձի թողութիւն.
«Այո օրուրմէ ահա կ'ուխտեմ
«Զըմել բմաւ չարութիւն»:

Ամկեղծ ծայմիմ ես համոզուած՝
Ձեռքս տուի որ պազաւ.
Մէյ մ'ալ մայիմ մայրիկիմ յամկարծ
Դուռը բացաւ, մերս մտաւ:

«Դու մերեցիր, ըսաւ ինձի,
«Աստուած արդեօք մեզ մերեց,
«Երբ այս տղամ չարահճի,
«Մայրը ծագէմ. ո՛հ, զրկեց»:

Կայծակ իշաւ խեղճիմ գլխում.
Ուրիշ բամ չէր այս հարուած.
Զէ՛ր դիմամար սիրտը մարդում,
Տեսնես իմտոր էր սմբած:

«Է՛հ, ի՞նչ բմէր, ըսի իրենմ,
«Բաւական է որ զղջար.
«Այս զղխումով մա երկինքէմ
«Առաւ քաշխումը մեղաց»:

— Զէ՛, ըսաւ մայրը, պզ բաւ չէ.
«Տղաս պէտք է ժամ երթայ,
«Մոմ մը վառէ ու աղաչէ,
«Որ Աստուած ալ մեզ գթայ»:

Առաւօտում մայր ու տղայ
Ժամբայ ելան շերմեռանդ.
Երբոր դարձան, փոխուած գտայ
Մեր պզտիկը բոցեռանդ:

Անկէ ի վեր, հաստատցէր,
Ջրովիմ գամգատ իր վարքէմ .
Այս եղածը կարծես երբէք
Պիտի չ'ելլայ իր միտքէմ :

Գ. ՅԵՐԱՋ

ՊԱՐԵՐԳ ՄԱՆԿԱՆՑ

Երթանք, ելեանք, շուտ ի մեծ պար .
Երթանք, տղաք, ելեանք աղկուներ .
Դառնայ ամէն բան յայս աշխարհ .
Դառնանք, դառնանք, դառնանք, դառնանք :

Երկնք զուկնուտ վերեւ դառնայ,
Դառնամ աստղեր հազարաւոր,
Նոյնպէս երկիր, ամշարժ բան չկայ,
Դառնանք, դառնանք, դառնանք, դառնանք :

Կապոյտիմ մէջ, թեւերմիմ ըսց
Ջուարթ ու աշխոյժ թիթեռնիկնեք
Պար կը բռնեն հետ միջատաց .
Դառնանք, դառնանք, դառնանք, դառնանք :

Մեծ շառաւորվ ծըննիին վրայ
Բաղդն իր ամիւր դարձըմէ,
Հողմացոյցն ալ տամեաց դառնայ,
Դառնանք, դառնանք, դառնանք, դառնանք :

Դարձմէ պառաւ լողեկատիմ
Մանոցն իրեն կըրուկներով,
Թեւերն իլիմ վրայ ոլորուին,
Դառնանք, դառնանք, դառնանք, դառնանք :

Դարձմէ քերթողը զուրցուածք մի .
Մտիկ ըմելով երգերն իրեն
Օրիորդիկն յափշտակուի . . .
Դառնանք, դառնանք, դառնանք, դառնանք :

Կ'ենթայ որսորդն հետքը առած,
Տակն աւ վըրայ ըմէ թուփեր,
Նապաստակ մի փախչի յամկարծ . . .
Դառնանք, դառնանք, դառնանք, դառնանք :

Սթափման համար հերմըցած ծեր,
Երկայն, միհար մատնեբում մէջ
Իւր համրիչն դարձմէ հատեք,
Դառնանք, դառնանք, դառնանք, դառնանք :

Նըման անցորդ թըռչումներում,
Ամծայմ մըման աղկիւնաց,
Սըպըրդնելով մըման ամպոյմ,
Դառնանք, դառնանք, դառնանք, դառնանք :

Յիմարանոցն իմպէս խնթներ,
Խնչպէս առիւծն ի վանդակիմ,
Աշուկնեբերով մըրըրկարեք
Դառնանք, դառնանք, դառնանք, դառնանք :

Խնչպէս մառախ մ'ալեաց վըրայ
Աջ և ձախ կամ դէպ ի ետեւ
Դառնայ, դառնայ ու միշտ դառնայ,
Դառնանք, դառնանք, դառնանք, դառնանք :

Ուկլիամսոն երբ ըարձարանայ,
Ու փըրփըրալով եռայ սաստիկ,
Աւազին պէս ափուրքիմ վրայ
Դառնանք, դառնանք, դառնանք, դառնանք :

Տերեւի պէս զոր հով մ'ուժգին
Ջըշէ տամի աւտառէն դուրս,
Երազի պէս, մըման կեանքիմ,
Դառնանք, դառնանք, դառնանք, դառնանք :

Նըմանելով արեւծաղկին
Որ արեւում դառնայ մշուկից,
Աչեբնիւ վեր մեր Արարչիմ,
Դառնանք, դառնանք, դառնանք, դառնանք :

ԹԷԳՄ. Հ. ԱՐՄԵՆ ՂԱԶԻԿԵԱՆ

